

Capítol 13

L'ensenyament de la Ciència Cristiana

*Instrueix un home savi,
i en serà més:
ensenya a un home just,
i acreixerà el seu saber. Proverbis*

1 Quan els deixebles de la descobridora de la Ciència
3 Cristiana li pregunten si és adient, avantatjós i lògic de fer
estudis sistemàtics de medicina, ella mira de fer-los-hi
entendre que, en general, posar la fe en mitjans materials,
tendeix a restringir la fe absoluta dels qui fan aquest
6 compromís en la Ment omnipotent com realment la
posseïdora de tot el poder. Mentre certs Científics condemnen
de vegades severament els qui fan estudis de medicina,
9 l'autora té el sentiment, com sempre l'ha tingut, que tothom té
el privilegi de treballar per la seva pròpia salvació segons el
seu grau d'il·luminació i que hauríem de tenir per divisa el
12 consell del nostre Mestre: "No jutgis i no seràs jutjat."

Si els pacients no arriben a sentir el poder guaridor de la
Ciència Cristiana, i pensen que en poden treure algun profit
15 dels tractaments mèdics ordinaris, el metafísic Científic hauria
de renunciar a aquests casos, i donar als malalts la plena
llibertat d'emprar qualsevol altre sistema que s'afigurin que els
18 pot alleujar. D'aquesta manera, aquests malalts poden
aprendre la vàlua del precepte apostòlic: "Renya, blasma,
exhorta amb una gran paciència i instruint sense aturador." Si
21 els malalts s'adonen que tots aquests mètodes materials no

Estudi de la medicina

Lliçons dels malencerts

1 fan el fet i no en reben cap ajut, pot ser que aquests
insuccessos els hi descloquin els ulls. Tard o d'hora, d'una
3 manera o d'una altra, tothom s'haurà d'enlairar més enllà de la
materialitat, i el patiment n'és sovint l'agent diví. "Tot treballa
pel bé dels qui estimen Déu," proclamen les Escripures.

6 Si s'esdevé que els Científics Cristians, havent demanat
l'ajut d'altres Científics, no en reben d'aquests germans,
l'alleujament que n'esperaven, Déu els menarà a emprar de
9 manera adient els mitjans temporals i eterns. Mica en mica,
els qui es refien de Déu i hi esperen, s'adonaran que "Déu és
el nostre recer i la nostra fortalesa, un ajut que no manca mai
12 a l'hora del destret."

Recer i fortalesa

L'autora aconsella als estudiants de la Ciència Cristiana
que siguin caritatius i benvolents, no només vers menes de
15 religió i de medicina diferents, ans també envers els qui hi
creuen. Siguem fidels assenyalant la via del Crist, tal com
l'entendem, però tinguem sempre cura de "fer judicis justos," i
18 de no condemnar mai a corre cuita. "Si algú et pica a la galta
dreta, gira-li també l'esquerra." O sigui, no tinguis por que et
puguin tornar a picar pel fet de ser benigne. Si les sectes
21 eclesiàstiques o les escoles mèdiques fan el sord als
ensenyaments de la Ciència Cristiana, allunya-te'n com féu
Abraham quan s'allunyà de Lot, i digues dins del cor: "Que no
24 hi hagi baralles entre nosaltres, t'ho prego, ni entre els teus
pastors i els meus; puix som germans." Els immortals, o els
fills de Déu a la Ciència Divina, són una família harmoniosa;
27 però els mortals, o els "fills de l'home" segons el sentit
material, estan mal avinguts i són sovint falsos germans.

Caritat pels oponents

El mestre ha d'explicar ben clarament als estudiants la
30 Ciència del guariment, sobretot l'ètica de la Ciència, -que tot

Emmotllar-se a regles explícites

1 és Ment, i que el Científic s'ha d'ajustar a les exigències de
Déu. El mestre també ha de posar perfectament a punt els
3 seus estudiants per a defensar-se del pecat, i protegir-se dels
atacs del pretès *assassí mental*, que mira d'occir tant
moralment com física. Cap hipòtesis tocant a l'existència d'un
6 altre poder hauria de generar ni dubtes ni pors que puguin
posar pals a les rodes a la demostració de la Ciència
Cristiana. Desplega les energies latents dels teus alumnes i
9 les seves capacitats pel bé. Ensenya les grans possibilitats de
l'home investit de la Ciència divina. Ensenya que el pecat o
servir-se de mitjans materials per a guarir pot esquifir
12 perillosament la comprensió espiritual i la demostració de la
Veritat. Ensenya la dolçor i el poder d'una vida "amagada amb
el Crist en Déu," i el desig de qualsevol altre mètode de
15 guariment, es fondrà. Enfosqueixes i fas inefectiva la llei
divina de guariment, quan poses allò que és humà i allò que
és diví a les mateixes balances, o quan, al teu pensament hi
18 limites, d'alguna manera, l'omnipresència i l'omnipotència de
Déu.

La Ciència Cristiana fa callar la voluntat humana, calma la
21 por amb la Veritat i l'Amor, i il.lustra l'acció planera de l'energia
divina a l'hora de guarir el malalt. L'egoisme, l'enveja, les
passions, l'orgull, l'odi i la revenja són bandejats per la Ment
24 divina que guareix la malaltia. La voluntat humana que
s'inventa i practica la mentida, tot amagant el Principi diví de
l'harmonia, és àvola per la salut, i és més la causa que no pas
27 el guariment de la malaltia.

Energia divina

És molt perillós ensenyar el guariment Mental sense fer
servir el discerniment a l'hora de triar els alumnes, passant per
30 alt la moralitat de l'estudiant, i tenint al cap només els
honoraris. Fent memòria de les paraules d'en Jefferson sobre
l'esclavatge, "Tremolo quan penso que Déu és just," l'autora
33 s'esgarrifa quan veu algú que, per una ronyosa qüestió de

El flagell de la cobdícia

1 diners, ensenya el seu magre coneixement del poder de la
Ment, -comunicant potser els seus esbiaixats principis, i
3 captenint-se així sense pietat amb gent que no està
preparada per a defensar-se.

Un estudi rigorós de les obres de l'autora guareix la
6 malaltia. Si, de vegades, l'estat dels pacients sembla que
s'agreuï en llegir aquest llibre, el canvi pot venir o bé del
neguit del metge, o pot assenyalar la crisi decisiva de la
9 malaltia. La perseverança en l'estudi d'aquest llibre, ha guarit
generalment del tot aquests casos.

Qui practica la Ciència que l'autora ensenya, per qual la
12 Ment aboca claror i guariment a aquesta generació, no pot
tractar ningú quan és empès per motius sinistres o malvolents
sense destruir el seu poder de guarir i la seva salut. El bé ha
15 de dominar al pensament del guaridor, altrament la seva
demostració es farà llarga, perillosa i científicament
impossible. Una mala intenció crida la desfeta. A la Ciència
18 del guariment-Ment, és imperatiu ser honest, puix la victòria
és al cantó del bé immutable. Capir Déu enforteix l'esperança,
entronitza la fe en la Veritat, i verifica els mots de Jesús: "Sóc
21 sempre amb vosaltres, fins a la fi del món."

Bandejar la mala pràctica

És resistint el mal, que el guanyes i en demostres el no res.
No són pas les banalitats humanes, ans les beatituds divines,
24 les que reflecteixen el poder i la claror espiritual que guareix el
malalt. L'exercici de la voluntat ens enfonsa dins d'un estat
hipnòtic, dolent per la salut i la integritat del pensament. Cal
27 estar, doncs, a l'aguait i evitar aquest perill. Tapar la iniquitat
posa pals a les rodes a la prosperitat i al triomf final de
qualsevol causa. Ignorar l'error que s'ha d'eradicar sovint te'n
30 fa patir els mals efectes.

Iniquitat vençuda

1 La llei celestial és violada quan hom contravé el dret
individual de l'home a l'autogovern. A la Ciència Cristiana no
3 tenim ni l'autoritat ni el dret moral de mirar d'influir els
pensaments dels altres, si no és pel seu bé. A la pràctica
6 mental no has de perdre de vista que els parers humans
erronis, els motius egoistes i contradictoris, i les temptatives
ignorants de fer el bé, poden migrar la teva capacitat de saber
o de jutjar acuradament allò que li cal a l'altre. La regla, doncs,
9 és, guareix el malalt quan et demanin ajut, i salva les víctimes
dels assassins mentals.

No violis els drets humans

12 La ignorància, la murrieria, o la falsa caritat no amaguen
l'error per sempre; amb el temps el mal es desclourà i es
punirà a si mateix. L'acció regeneradora de l'organisme, quan
és recolzada mentalment per la Veritat, s'esdevé de manera
15 natural. Quan el pecat o la malaltia, -el contrari de l'harmonia-,
li semblin veritat al sentit material, comunica al malalt, sense
esfereir-lo ni desonoratjar-lo, la veritat i el discerniment
18 espiritual, que destrueixen la malaltia. Exposa i denuncia tota
mena de pretensions de mal i de malaltia, però no els hi
reconeguis cap realitat. El pecador no es reforma només en
21 assegurar-li que no pot ser un pecador perquè no hi ha pecat.
Per a esclafar la pretensió del pecat, cal discernir-lo, treure-li
la careta, fer veure clar que és il·lusori, i d'aquesta manera
24 emportar-se la victòria sobre el pecat i demostrar-ne la
irrealitat. Els malalts no es guareixen declarant simplement
que no hi ha malaltia, ans *sabent* que no n'hi ha.

Exposa el pecat, sense creure-hi

27 El pecador té por de llençar la primera pedra. Pot dir, per a
sortir del pas, que el mal és irreal, però per a saber-ho, haurà
de demostrar la seva afirmació. Afirmar que les pretensions

1 del mal, no existeixen, i tanmateix deixar-s'hi arrossegar, és
una ofensa moral. L'orbament i la hipocresia s'arrapen fort a la
3 iniquitat. Quan el plany del Publicà s'enlaira vers el gran cor
de l'Amor, el seu humil desig fóu sadollat. El mal que preval
als sentits corporals, però que el cor condemna, no té
6 fonament; però si el mal no és condemnat, no és negat i és
nodrit. En aquestes casos, dir que el mal no existeix, és, en si
mateix, un mal. Quan calgui, digues la veritat tocant a la
9 mentida. Defugir la veritat esguerra la integritat, i et fa caure
del cimall.

Males marrades

12 La Ciència Cristiana s'enlaira més enllà de l'evidència dels
sentits corporals; però si tu mateix no t'has enlaira més enllà
del pecat, no et felicites del teu orbament pel què fa al mal, ni
del bé que saps, però que no *fas*. Una actitud deslleial és ben
15 lluny de ser Cristianament científica. "Qui amaga els seus
pecats no prosperarà: però qui els confessa i s'hi gira
d'esquena, troba misericòrdia." Mira de deixar a la ment de
18 cada estudiant l'empremta pregona de la Ciència divina, un
sentit elevat de les qualitats morals i espirituals que calen per
a guarir, sabent que li és impossible a l'error, al mal i a l'odi
21 d'acomplir els impressionants resultats de la Veritat i de
l'Amor. Acceptar o anar al darrera d'ensenyaments contraris a
la Ciència Cristiana absoluta posa, per força, pals a les rodes
24 a la demostració científica.

Els grans resultats de la Veritat

27 Si l'estudiant s'adhereix estrictament als ensenyaments de
la Ciència Cristiana, i no s'aventura a vulnerar-ne les regles,
reeixirà de ben segur a la tasca de guariment. La Ciència
Cristiana és fer allò que es just, i només, fer allò que és just
pot reclamar-ne el nom. Dir el bé i fer el mal és una enganyifa
30 de ximples, i que fa patir sobretot al qui s'hi lliura. Engrillonat
pel pecat, se't fa difícil d'alliberar-ne un altre del cadencat de la

Adherir-se a la virtut

1 malaltia. Si tu mateix estàs emmanillat, no te'n sortiràs de
3 segar les cadenes d'un altre. Una engruna de llevat fa
6 fermentar tota la pasta. Tan gran és l'omnipotència de la
Veritat, que un gra de Ciència Cristiana fa meravelles pels
mortals, però cal un coneixement més gran de la Ciència
Cristiana per a romandre a la via del bé.

9 El mal que fem a un altre, és el que se'ns gira més fort en
contra. Tard o d'hora el bé ajustarà les balances. Pensa que
"és més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla" que
no pas treure'n cap profit de fer mal als altres. El termòmetre
moral de l'home, pujant o baixant, n'assenyala les habilitats
12 guaridores i la seva aptitud per a ensenyar. Practica bé allò
que saps, i aleshores tiraràs endavant en la mesura de la teva
honestedat i fidelitat, -qualitats que, en aquesta Ciència,
15 asseguruen el reeiximent; tanmateix, per a ensenyar aquesta
Ciència de manera adient i bé, cal una comprensió més
afinada que per a guarir el cas més difícil.

18 Hom sent més que no pas veu la influència funesta de les
males relacions. Hauríem de capir de quina manera s'inoculen
els pensaments humans dolents, i preservar-nos-en. La
21 primera impressió que rep una ment, i que l'atrau o li genera
repulsió, segons el seu mèrit o demèrit personal, és un bon
indicador per a discernir el caràcter individual. Certes ments
24 encara no es troben que ja se separen immediatament amb
una repulsió mútua. Són enemigues sense cap ofensa prèvia.
Els impurs viuen en pau amb els impurs. Només la virtut li és
27 un retret al vici. Un bon mestre de la Ciència Cristiana refina
la salut i la moral del seu estudiant si l'estudiant practica els
principis que se li ensenyen, i si no se'n segueix aquest
30 resultat, el mestre només és Científic de nom.

El bé ajusta les balances

Inoculació del pensament

1 Hi ha una classe nombrosa de pensadors carregats de
prejudicis i d'envaniment, que tergiversen els fets per a fer-
3 se'ls venir bé. El seu credo predica un Déu misteriós i
sobrenatural, i un diable natural i totpoderós. Una altra
categoria de pensadors, que encara hem de plànyer més, són
6 tan depravats que semblen innocents. Diuen mentides,
mentre et miren afablement a la cara, i claven, sense fallar,
una ganivetada a l'esquena del seu benefactor. Una tercera
9 mena de pensadors construeixen amb pedra sòlida. Són
sincers, generosos, nobles, i a punt, doncs, de rebre i
reconèixer la Veritat. Ensenyar la Ciència Cristiana els hi és a
12 aquests pensadors, bufar i fer ampolles. No es giren
delerosos vers l'error, no es planyen de les exigències de la
Veritat, ni fan el paper del traïdor per fer-se seves posició o
15 poder.

Tres menes de neòfits

Algunes persones es donen a la crida de la Veritat de mica
en mica. Poques s'hi donen sense lluitar, i moltes no volen
18 reconèixer que ja s'hi han donat; però fins que no ho hagin
admès, el mal es vantarà de ser més fort que el bé. El
Científic Cristià s'ha mobilitzat per a fer minvar el mal, la
21 malaltia i la mort; i els guanyarà entenent-ne el seu no res i la
totalitat de Déu, el Bé. Per ell, la malaltia és una temptació
igual que el pecat, i els guareix tots dos, en capir el poder que
24 Déu exerceix sobre seu. El Científic Cristià sap que són
creences errònies, que la Veritat pot destruir, i destruirà.

Pedra cantonera de la Ciència

Qui és, que havent patit les perilloses creences de la vida,
27 de la substància i de la intel·ligència separades de Déu, pot
dir que no hi ha creences errònies? Qui, coneixent les
pretensions del magnetisme animal, sabent que tot el mal es
resumeix en la creença que la vida, la substància i la
30 intel·ligència són a la matèria, a l'electricitat, a la natura
animal, i a la vida orgànica, negarà que aquests són els errors

Pretensions errònies

1 que la Veritat ha d'anorrear i anorrearà? Els Científics
Cristians han de viure sota la pressió constant del manament
3 apostòlic que els hi mana de sortir del món material i separar-
se'n. Han de renunciar a l'agressió, a l'opressió, i a l'urc del
poder. El Cristianisme, coronat d'Amor, ha de ser la reina de la
6 seva vida.

Els estudiants de la Ciència Cristiana que s'embarquen
amb la lletra i pensen reeixir sense l'esperit, estavellaran la
9 seva fe o, tristament, es torçaran de la bona via. No han de
només mirar d'entrar al camí estret de la Vida, ans també
maldar d'entrar-hi perquè "gran és la porta i ample el camí que
12 mena a la perdició, i molts són els que el fressen." L'home va
cap on gira el seu esguard, i allà on hi ha el seu tresor, hi
tindrà també el cor. Si les nostres esperances i els nostres
15 afectes són espirituals, vénen de dalt, no de baix, i van
curulls, com d'antic, dels fruits de l'Esperit.

Tot Científic Cristià, tot mestre conscient de la Ciència del
18 guariment-Ment, sap que la voluntat humana no és la Ciència
Cristiana, i ha de reconèixer aquest fet per a defensar-se de la
influència de la voluntat humana. El mestre se sent moralment
21 obligat a descloure els ulls dels seus estudiants a fi que
puguin discernir la naturalesa i els mètodes de tota mena
d'error, sobretot les fases més fines del mal, deceptiu i
24 decebedor. Tota mala pràctica mental neix de la ignorància o
de la dolenteria premeditada. És l'àvola acció d'una ment
mortal que, empesa per motius dolents, en governa una altra,
27 i és practicada amb una intenció desencertada o malèfica.

Ensenya al teu estudiant que la mala pràctica mental
tendeix a destruir el sentit moral, la salut, i la vida humana.

Un tresor al cel

Obligacions dels mestres

1 Ensenya-li a barrar la porta del seu pensament a aquest
poder aparent, -una tasca que no és difícil, si hom entén que,
3 de fet, el mal no té cap poder. El raonament incorrecte mena a
l'error pràctic. El pensament erroni hauria de ser aturat abans
no es pugui manifestar.

Defensa indispensable

6 Caminant a la claror, ens hi acostumem i ens cal; a les
fosques no ens hi veiem. Però la claror fa mal als ulls que
s'han avesat a la foscor. Quan ja has deixat enrera el vell, no
9 t'hauria de fer por de revestir-te del nou. El teu progrés pot
provocar enveja, però també atraurà respecte. Quan l'error
t'encari, no li estalviïs el blasme o l'explicació que el destrueix.

Tenebres egoistes

12 No respiris mai una atmosfera immoral, si no és per a mirar de
purificar-la. Val més l'àpat intel.lectual frugal amb
15 acontentament i virtut, que el luxe del saber amb egoisme i
vici.

El bé és radical. El mestre ha de saber la veritat ell mateix.
L'ha de viure i estimar, altrament no la podrà comunicar mai
18 als altres. Sollem la nostra roba de conservadurisme, i
després l'hem de fer neta. Quan el sentit espiritual de la
Veritat desplega les seves harmonies, ja no t'arrisques a
21 seguir les polítiques de l'error. Si comptes guarir repetint
 simplement les paraules de l'autora, enunciant el bé i fent el
mal, en tindràs un desengany. Aquesta mena de pràctica no
24 demostra la Ciència de la Ment divina que guareix els malalts.

Expectatives injustificades

Si els motius de la teva acció són pecaminosos destrueixes
el teu poder de guarir per bons motius. D'altra banda, si
27 tinguessis la inclinació o el poder de tractar els pacients d'una
manera errònia i adoptessis tot seguit la Ciència Cristiana, el
poder erroni seria destruït. Oi que no li negues al matemàtic el

Autoritat fiable

1 dret de destriar a la pissarra les bones operacions de les
dolentes, ni et malfies del músic quan copsa la diferència
3 entre la concordança i la discordança? De la mateixa manera
hauries de reconèixer que l'autora sap el que diu.

6 El bé i el mal, la Veritat i l'error, faran contesa a la ment
dels estudiants, fins que la victòria resti al cantó de la veritat
invencible. La quimicalització mental no deixa de petja
l'explicació de la Veritat, i així s'assoleix una base més alta;
9 tanmateix a la vida d'alguns individus la reaparició dels
síntomes mòrbids, morals i físics, és constant. No he vist
mai que emprar remeis materials tingués uns efectes tan clars
12 i incontestables com emprar-ne d'espirituals.

15 Ensenya al teu estudiant que s'ha de conèixer a si mateix
abans de poder conèixer els altres i tenir cura dels menesters
humans. L'honestedat és poder espiritual. La manca
d'honestedat és feblesa humana i priva de l'ajut diví. Destapes
el pecat, no per a fer mal a l'home corporal, ans per a beneir-
18 lo; i tot bon motiu té la seva recompensa. El pecat amagat és
la malícia espiritual als llocs de poder. El maula a la Ciència
Cristiana agraeix a Déu que no hi hagi mal, mentre serveix el
21 mal en nom del bé.

24 Hauries de tractar la malaltia mentalment exactament com
tractaries el pecat, tret que no li has de dir al pacient que està
malat ni posar nom a les malalties, puix aquesta manera de
fer, acreix la basarda, que és el fonament de la malaltia i
imprimeix més profundament al pensament la imatge mental
27 errònia. El remei del Científic Cristià és la Ment, la Veritat
divina que fa l'home lliure. Un Científic Cristià no recomana
mai mètodes higiènics materials, ni manipula. No contravé els
30 drets de la ment i no pot practicar el magnetisme animal ni

Guanyar la batalla

Coneixement i honestedat

Tractament metafísic

1 l'hipnotisme. No cal dir que l'ús del tabac i de les begudes
alcohòliques no s'avé gens ni mica amb la Ciència Cristiana.

3 Ensenya als teus estudiants l'omnipotència de la Veritat,
que il.lustra la impotència de l'error. Cahir, ni que sigui
feblement, l'omnipotència divina, destrueix la por, i aferma el
6 pas a la bona via, -la via que mena a la llar que no és feta de
mà d'home, "eterna al cel." L'odi humà no té ni mandat legítim
ni reialme. L'amor és entronitzat. La doctrina absoluta de la
9 Ciència Cristiana és que el mal o la matèria no té ni
intel.ligència ni poder, i aquesta és la gran Veritat que li lleva
tota disfressa a l'error.

12 Qui entén prou bé el Principi del guariment-Ment,
assenyala al seu estudiant tant l'error com la veritat, la mala
pràctica com la bona. L'amor a Déu i a l'home és el veritable
15 incentiu alhora per a guarir i per a ensenyar. L'Amor revela el
camí, l'il.lumina, el designa i ens hi mena. Els bons motius fan
envolar el pensament, i alliberen i enforceixen la paraula i
18 l'acció. L'amor és la sacerdotessa a l'altar de la Veritat. Espera
pacientment que l'Amor diví es bellugui a flor d'aigua de la
ment mortal, i afaïçoni el concepte perfecte. Cal que la
21 paciència "acompleixi perfectament la seva obra."

Quan acomiadis els teus estudiants a la cloenda del curs,
no pensis que ja no hi pots fer res més. Que el teu mirament i
24 la teva tendra cura apuntalin les seves passes temptejants,
fins que trepitgin amb pas ferm la via estreta i dreta. La
superioritat del poder espiritual sobre el poder dels sentits és
27 el punt central de la Ciència Cristiana. Tingues ben present
que la lletra i l'argument mental només són auxiliars humans

Impotència de l'odi

L'Amor és el mòbil

Recolzament constant

1 per ajudar a harmonitzar el pensament amb l'esperit de la Veritat i de l'Amor que guareix els malalts i els pecadors.

3 Un estat mental d'autocondemna i de culpabilitat, o una fe tremolosa que dubta de la Veritat són condicions poc adients per a guarir el malalt. Aquests estats mentals són senyals de feblesa no pas de fortalesa. Cal, doncs, que el teu pensament sigui just per a poder ensenyar aquesta Ciència. Has d'emprar el poder moral de la Ment per a poder caminar sobre els aiguats de l'error i recolzar les teves afirmacions per la demostració. Si t'has perdut dins la creença i la por de la malaltia o del pecat, i sabent-ne el remei, no te'n surts d'emprar les energies de la ment a favor teu, tens molt poc o gens de poder per ajudar els altres. "Treu primer la biga del teu ull, i aleshores hi veuràs prou clar per a treure la brossa de l'ull del teu germà."

15 L'estudiant que rep d'un mestre humà el seu coneixement de la Ciència Cristiana, o del guariment metafísic, pot anar errat de judici i de demostració, però Déu no va mai errat. Déu tria pel servei més alt el qui se n'ha fet tan digne que és impossible que en pugui abusar. El Qui és saviesa absoluta no posa les tasques més altes a les mans del qui n'és indigne. Quan Déu dóna plens poders a un missatger, en tria un que roman espiritualment vora Seu. Ningú no pot emprar malament aquest poder mental, si és Déu mateix qui l'hi ha ensenyat a discernir.

21 No podem passar per alt aquest punt cabdal de la Ciència Cristiana, -que de la mateixa deu no en pot brollar alhora aigua dolça i aigua amargant. Com més alts siguin els teus assoliments a la Ciència del guariment i de l'ensenyament mentals, més impossible et serà d'influir a gràcies la

Feblesa i culpabilitat

Tasques confiades pel Qui és tota Saviesa

Integritat assegurada

1 humanitat en contra de les seves esperances i dels seus assoliments més nobles.

3 Ensenyar o tractar els pacients en nom de la Veritat, però contradient-ne l'esperit o les regles, és una xerrameca molt perillosa. La lleialtat estricta al Principi diví i a les regles del
6 mètode científic és l'únic que ha assegurat el reeiximent dels estudiants de la Ciència Cristiana. Només això els hi dóna dret al gran respecte de què molts gaudeixen dins la seva
9 comunitat, una reputació justificada pels resultats del seu maldar. Qui afirma que hi ha més d'un Principi i més d'un mètode per a demostrar la Ciència Cristiana la falla de mig a
12 mig, per ignorància o a gratient, i se separa de la veritable concepció del guariment de la Ciència Cristiana i de la possibilitat de demostrar-la.

15 Tota manca d'honestedat, tant a la teva teoria com a la teva pràctica, traeix una gran ignorància del mètode del guariment Cristià. La Ciència no fa cap concessió ni a persones ni a
18 parers. Cal viure la moral de la veritat, altrament no pots demostrar el Principi diví. Mentre la matèria sigui la base de la pràctica, la malaltia no pot ser tractada dràsticament pel
21 procés metafísic. La Veritat fa la feina, i tu has de capir alhora el Principi diví de la teva demostració i ser-hi fidel.

24 A tot Científic Cristià li cal la meua obra, CIÈNCIA I SALUT, de llibre d'estudi, i també els hi cal a tots els seus estudiants i pacients. Per què? *Primer*: Perquè aquesta obra és la veu de la Veritat al nostre temps, i presenta la plena exposició de la
27 Ciència Cristiana, o de la Ciència del guariment per la Ment. *Segon*: Perquè fóu el primer llibre conegut, que presentà l'exposició rigorosa de la Ciència Cristiana. Forní, doncs, les
30 primeres regles per a demostrar aquesta Ciència, i exposà la

Sofisme impossible

Cap concessió deshonest

Aquest llibre, indispensable

1 Veritat revelada incontaminada per hipòtesis humanes. Altres
obres que han manllevat idees d'aquest llibre sense
3 esmentar-ne el títol, han adulterat la Ciència. *Tercer*: perquè
aquest llibre ha fet més pel mestre i per l'estudiant, pel
guaridor i pel pacient, que tot altre llibre.

6 Des del primer moment que la divina claror de la Ciència
Cristiana despuntà sobre seu, l'autora no ha emprat mai
aquest nou poder en cap direcció que li fes por de no haver
9 entès ben bé del tot. El seu objectiu primer, des que entrà dins
d'aquest camp d'acció, ha estat el d'evitar el patiment, no pas
produir-ne. És fa palès en si mateix que científicament no
12 podem alhora guarir i ser la causa de la malaltia. A la llegenda
de l'escut s'hi diu que dos cavallers es barallaren perquè cada
un només en podia veure una cara, i cada una, a la seva
15 manera, era bonica; però a la pràctica mental errònia, fecunda
de mal, no hi ha cap aspecte bo, ni d'argent, ni d'or.

La Ciència Cristiana no és una excepció a la regla general,
18 segons la qual hom no assoleix l'excel·lència en un afer si no
hi consagra tot el seu maldar. No podem ser uns tastaolletes, i
alhora atènyer el nostre objectiu. És impossible d'avançar
21 rabents a l'hora de demostrar aquesta Ciència, si hom es lliura
a d'altres vocacions. Alguns estudiants primerencs, allunyant-
se de la Ciència Cristiana, recomanen règims i higiene. Fins i
24 tot en practiquen, mirant d'encetar el tractament que es
proposen d'arrodonir amb la Ment, com si allò que no és
intel·ligent pogués ajudar la Ment! La demostració del Científic
27 resta sobre un sol Principi, i no hi ha, ni hi pot haver cap regla
que s'hi oposi. Apliquem, doncs, aquest Principi per al
guariment de la malaltia sense emprar altres mitjans.

Puresa de la Ciència

Recaigudes i errors

1 La xerrameca mental reposa sobre la mateixa base que
totes les altres xerrameques. El punt cabdal d'aquesta base
3 és la teoria que la Ciència té dos principis que treballen
plegats, l'un bo i l'altre dolent, -un espiritual i l'altre material- i
que tots dos poden actuar simultàniament sobre el malalt.
6 Hom suposa que aquesta teoria afavoreix la pràctica feta des
d'un punt de vista alhora mental i material. Un altre punt
d'aquesta base és que, al final l'error tindrà el mateix efecte
9 que la veritat.

Xerrameca mental

No és gens científic ni Cristià voler ajudar el Principi diví de
guariment o mirar de recolzar el cos humà fins que la Ment
12 divina estigui a punt d'agafar el cas. La Divinitat sempre està a
punt. *Semper Paratus* és la divisa de la Veritat. L'autora ha
vist que la xerremeca engendra tant patiment, que en vol
15 preservar la Ciència Cristiana. L'espasa de dos talls de la
Veritat s'ha de girar de totes bandes per a guardar "l'arbre de
la Vida."

La Divinitat sempre a punt

18 El pecat s'abraona mortalment sobre el Científic Cristià en
la mesura que el ritualisme i el credo són cridats a fer lloc a
una llei més alta, però la Ciència apaivagarà la malícia mortal.
21 L'home cristianament científic reflecteix la llei divina, i esdevé
així la seva pròpia llei. No fa cap violència a ningú. Ni acusa
falsament. El Científic Cristià fa sàviament la seva via, i és
24 honest i consistent obeint les directives de la Ment divina. Ha
de demostrar, tant a la seva vida, com pel seus guariments i
els seus ensenyaments, que el camí del Crist és l'únic que
27 salva radicalment els mortals del pecat i de la malaltia.

La panòplia de la saviesa

Mercès al Cristianisme els homes es giren naturalment de

1 la matèria vers l'Esperit, igual que la flor es gira de la foscor
vers la claror. Aleshores l'home es fa amo d'aquestes coses
3 “que l'ull no ha vist mai ni l'orella ha sentit.” Pau i Joan capiren
clarament que, de la mateixa manera que l'home mortal
només assoleix els honors del món pel sacrifici, també ha de
6 guanyar les riqueses celestials renunciant a tot el que és
d'aquest món. Aleshores els afectes, els motius i els objectius
del qui està lligat a les coses del món li seran aliens. No jutgis
9 el progrés futur de la Ciència Cristiana per les passes que ja
s'han fet, si no vols ser condemnat per no haver-te'n sortit de
fer el primer pas.

Progrés mercès al sacrifici

12 Tota temptativa de guarir els mortals de mà de la ment
mortal errònia en lloc de recolzar-se fermament sobre
l'omnipotència de la Ment divina, avortarà per força. Posar el
15 pur procés del guariment diví a mans dels fràgils mortals que
no han estat instruïts ni posats a to per la Ciència Cristiana,
és com ficar un ganivet esmolat a les mans d'un orb, o d'un
18 boig enfurismat, i deixar-lo anar pels carrers atapeïts de gom
a gom de la ciutat. Ja sigui per culpa de la ignorància o de la
malvolença, un fals practicant farà mal, i la ignorància és més
21 dolenta que la malícia premeditada, quan ens en malfiem i
l'escanyem d'un bon començament.

Coneixement perillós

Pel sentit mortal la Ciència Cristiana sembla abstracta,
24 però el procés és simple i els resultats segurs si la Ciència és
entesa. L'arbre que fa bons fruits ha de ser bo. Menat per la
Veritat divina i no per especulacions, el teòleg (o sigui,
27 l'estudiant -l'interpret Cristià i científic- de la llei divina) tracta
la malaltia amb més certesa de resultats que cap altre
guaridor del món. El Científic Cristià hauria de capir les regles
30 de la metafísica divina tal com s'exposen en aquesta obra,

Certesa dels resultats

1 ajustar-s'hi de manera estricta, i recolzar la seva demostració
sobre aquesta sòlida base.

3 L'ontologia és definida com "la ciència dels elements i de
les relacions essencials de tots els éssers," i és el fonament
de tota pràctica metafísica. El nostre sistema del guariment-
6 Ment reposa sobre el discerniment de la natura i l'essència de
tot ésser, sobre la Ment divina i les qualitats essencials de
l'Amor diví. La seva farmàcia és moral, i la seva medicina és
9 intel·lectual i espiritual, ni que hom l'empri pel guariment físic.
Tanmateix aquesta part fonamental de la metafísica, és la que
costa més de capir i demostrar, puix pel pensament material
12 tot és material, fins que aquesta manera de pensar no és
redreçada per l'Esperit.

La malaltia no és ni imaginària ni irreal, -si més no pel
15 sentit fals i esporuguit del pacient. La malaltia és més que
imaginació; és una ferma convicció. Ha de ser tractada,
doncs, per la justa comprensió de la veritat de l'ésser. Si els
18 estudiants de pa sucats amb oli de la Ciència fan servir
malament el guariment cristià, la Ciència esdevé una
desagradosa sembradora de discòrdia. En lloc de fer un
21 guariment científic, enceta un miserable foc creuat sobre els
malalts i els invàlids, atorrollant-los amb la declaració freda i
superficial, "No teniu cap mal."

24 Quan la Ciència de la Ment era per a l'autora encara una
revelació novella, havia de transmetre, mentre n'ensenyava
els grans fets, les fines tonalitats de les idees espirituals tot
27 pouant-les del seu estat espiritual, i ho hagué de fer
verbalment per la magre via que li oferia la llengua i pel seu
manuscrit passant de la mà d'un estudiant a l'altre. A mesura
30 que les velles creences eren gradualment bandejades del seu
pensament, l'ensenyament es féu més clar, fins que finalment
l'ombra dels vells errors no caigué més sobre la Ciència
33 Divina.

Definició de l'ontologia

Imaginació dolenta

Instruccions primerenques de l'autora

1 No dic pas que hom pugui viure a la carn sense menjar i
sense vestir-se; però tinc la certesa que l'home real és
3 immortal i que viu a l'Esperit, no pas a la matèria. A la nostra
època, la Ciència Cristiana, s'ha d'acceptar per inducció.
6 N'admetem el tot, perquè una part ha estat demostrada i
aquesta part il.lustra i demostra el Principi sencer. La Ciència
Cristiana només pot ser ensenyada pels qui estan moralment
avançats i espiritualment dotats, puix no és superficial, ni pot
9 ser discernida des del punt de vista dels sentits humans.
Només la il.luminació del sentit espiritual pot abocar sobre
aquesta Ciència la claror de la comprensió, perquè la Ciència
12 revessa l'evidència que copsen els sentits materials i forneix
la interpretació eterna de Déu i de l'home.

Si et penses que estàs malalt, hauries de dir, "estic malalt?
15 No, però de vegades hauries de fer saber la teva creença, si
és per a protegir-ne d'altres. Si fas un crim, hauries de
reconèixer dins teu que ets un criminal? Sí. Les teves
18 respostes haurien de diferir perquè produeixen efectes
diferents. En general admetre que estàs malalt fa el teu cas
més difícil de guarir, mentre que reconèixer el teu pecat,
21 n'ajuda la destrucció. El pecat i la malaltia són tots dos l'error,
i la Veritat n'és el remei. La veritat tocant a l'error, és que
l'error no és veritat, i és, doncs, irreal. Per a demostrar
24 científicament que el pecat és un error o que és irreal, primer
cal veure allò que el pecat pretén ser i, tot seguit, destruir-lo.
Mentre que per a demostrar científicament que la malaltia és
27 un error o que és irreal, cal fer-la mentalment invisible; llavors
no la sentiràs i quedarà destruïda.

Cal l'ensenyament sistemàtic, el creixement espiritual de
30 l'estudiant, i l'experiència a la pràctica del guariment per a

1 pervenir a una comprensió pregonada de la Ciència Cristiana.
Algunes persones assimilen la veritat més fàcilment que
3 d'altres, però tot estudiant que sigui fidel a les regles divines
de la Ciència Cristiana i s'amari de l'Esperit del Crist pot
demostrar la Ciència Cristiana, foragitar l'error, guarir el malalt
6 i fer créixer sense aturador els seus tresors de comprensió
espiritual, de potència, d'il·luminació, i de succés.

Assimilació ràpida

9 Si acabat el curs l'estudiant practica només en part els
ensenyaments de la Veritat, repartint els seus interessos entre
Déu i mammon i bescanviant la Veritat pels seus punts de
vista, recollirà inevitablement l'error que sembla. Qui vulgui
12 demostrar el guariment de la Ciència Cristiana ha de
respectar-ne les regles estrictament, parar esment de cada un
dels enunciats, i tirar endavant tot començant pels rudiments
15 establerts. Aquesta tasca no és ni difícil ni feixuga perquè el
camí està ben assenyalat; però només l'abnegació de si
mateix, la sinceritat, el Cristianisme i la perseverança,
18 s'emporten el premi, com passa normalment a tots els afers
de la vida.

Lleialtat repartida

21 L'anatomia, entesa espiritualment, és el coneixement
mental de si mateix, i rau en fer la dissecció dels pensaments
per a descobrir-ne la qualitat, la quantitat, i l'origen. Són els
pensaments divins o humans? Heus aquí la pregunta cabdal.
24 Aquesta branca d'estudi és indefugible per a extirpar l'error.
L'anatomia de la Ciència Cristiana ens ensenya quan i com
escandallar les nafres de l'egoisme, de la malícia, de l'enveja,
27 i de l'odi, que ens fem a nosaltres mateixos. Ensenya a
dominar l'ambició folla. Desplega la influència santificadora de
l'altruisme, de la filantropia, i de l'amor espiritual. Ens ensenya
30 que cal governar el cos tant quan ens trobem bé com quan
estem malalts. El Científic Cristià, capint bé l'anatomia mental,

Definició de l'anatomia

1 discerneix i tracta la causa real de la malaltia. El metge que fa
servir mètodes materials va a les palpentes entremig de
3 fenòmens que fluctuen a cada moment per culpa d'influències
que no havia previst en fer el diagnòstic, i això el pot fer
trabucar i caure dins les tenebres.

6 El mestre i l'estudiant també haurien de tenir per mà
l'obstetrícia que aquesta Ciència ensenya. Per ajudar a néixer
com cal el nou infant, o idea divina, hauries de deslligar el
9 pensament mortal de les seves concepcions materials per a
què el naixement sigui natural i segur. Ni que aquesta idea
aplegui una nova energia, no pot fer cap mal a l'entorn que
12 ajuda la tasca del deslliurament espiritual. Una idea espiritual
no té ni un sol element erroni, i aquesta veritat lleva de
manera adient tot allò que és ofensiu. La nova idea,
15 concebuda i nada de la Veritat i de l'Amor, va vestida blanca.
El començament serà humil, el creixement vigorós, i la seva
maduresa, immortal. Quan aquest nou deslliurament
18 s'esdevé, l'infant de la Ciència Cristiana neix de l'Esperit, de
Déu, i no pot fer patir la mare. Amb això sabem que la Veritat
és aquí, i ha acomplert la seva obra perfecta.

21 La prompta decisió pel què fa al tractament adient de
l'error, -es manifesti en forma de malaltia, de pecat, o de
mort-, és el primer pas vers la seva destrucció. El nostre
24 Mestre tractava l'error de mà de la Ment. Mai no ens manà
que obeïssim les lleis de la natura, si amb aquest terme hom
vol dir les lleis de la matèria, ni féu servir medicaments. Hi ha
27 una llei de Déu que s'ha d'emprar pel guariment, i és una llei
espiritual, no pas material. Els malalts no són guarits, com es
pensen, per la matèria immanimada, o els medicaments. Això
30 que sembla una acció o un efecte mèdic és l'efecte o l'acció
de la pretesa ment mortal.

 A l'autora li han dit sovint, “Vostè beneeix el món, però el

Obstetrícia científica

Decidir sense dubtar

1 món sent la seva influència sense veure-la. Per què no es fa
3 conèixer més?” Si els seus amics sabessin el poc temps que
6 l'autora ha tingut per a fer-se conèixer, més enllà del ressó de
9 les seves publicacions laborioses, i quin munt de temps i de
feina feixuga cal encara per a establir les majestuoses
operacions de la Ciència Cristiana, -entendrien perquè viu tan
reclosa. D'altres no podrien agafar el seu lloc ni que
volguessin. És per això que roman al lloc que li pertoca sense
fer-se veure, sense cercar l'engrandiment personal, ans
pregant, vetllant, i treballant per a la redempció de la
humanitat.

12 Si per culpa d'un accident o de qualsevol altra causa, un
mal engrapés tan fort un Científic Cristià que no es pogués
tractar a si mateix mentalment, -i els Científics no se'n
15 sortissin d'alleujar-lo-, el malat pot cridar un metge perquè li
posi una injecció de morfina, i quan la creença del mal s'hagi
embaltit, pot tractar el seu cas mentalment. És així com “ho
18 provem tot, i ens quedem el que és bo.”

En fundar un sistema patològic del Cristianisme, l'autora ha
maldat de valent d'explicar el Principi diví, i no pas d'exaltar la
21 personalitat. Les armes del prejudici, de la ignorància, i de
l'enveja, s'esmicolen davant d'un cor honest. Adulterar la
Ciència Cristiana la fa buida i inefectiva. Allò que és fals no té
24 fonament. “El rabadà fuig perquè és un rabadà, i no s'estima
les ovelles.” Ni la manca d'honestedat ni la ignorància han
fundat mai un sistema científic d'ètica, ni el podran depositar
27 mai.

Reclusió de l'autora

**El bon motiu i la seva
recompensa**